

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Obligatorisk digital kommunikation om rottebekæmpelse og autorisation hertil)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1444 af 12. december 2017, § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018 og lov nr. 467 af 14. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:
"6) ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3,"
Nr. 6-13 bliver herefter nr. 7-14.
2. I § 79 b, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres "§ 7 og § 7 a" til: " § 7, § 7 a og § 17, stk. 3".
3. I § 79 b, stk. 1, nr. 13, der bliver nr. 14, ændres: "nr. 1-12" til: " nr. 1-13".

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget har til formål at muliggøre en effektivisering af sagsbehandlingen i forbindelse med indberetning til kommunalbestyrelsen om bekæmpelse af rotter og af Miljøstyrelsens meddelelse af autorisationer hertil.

Med henblik herpå tilvejebringer forslaget hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation i forbindelse med indberetninger til kommunalbestyrelsen om rottebekæmpelse og Miljøstyrelsens afgørelser om autorisationer til bekæmpelse af rotter samt ansøgning herom.

Forslaget følger ligeledes op på regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt.

I november 2017 udsendte Miljøstyrelsen en ny handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af rotter, der indeholder en række initiativer til en styrket forebyggende indsats og en mere effektiv rottebekæmpelse, herunder en øget indsats i forhold til at få indrapporteringen af data om bekæmpelsen af rotter til at fungere bedre.

Baggrunden var, at man havde måttet konstatere, at den hidtidige indsats mod rotter ikke havde kunnet knække den stigende tendens i antallet af anmeldte rotteangreb.

En række af handlingsplanens initiativer er blevet gennemført i bekendtgørelse nr. 1723 af 17. december 2017 (herefter rottebekendtgørelsen). Kommunalbestyrelsens mulighed for at lade rottebekæmpelsen udføre af andre end af kommunens eget autoriserede personale eller af personer, som er autoriseret til erhvervsmaessig forebyggelse og bekæmpelse af rotter (R1-autorisationer), er f.eks. udvidet til også at omfatte personer, som er autoriseret til at bekæmpe rotter ved brug af visse kemiske bekæmpelsesmidler på egen erhvervsejendom (R2- autorisationer). Samtidig giver R1-autorisationen udvidet adgang til at bekæmpe rotter.

I forlængelse heraf er det forventningen, at en relativt større del af den kommunale rottebekæmpelse vil blive foretaget af personer med R1- og R2-autorisationer fremover og for at sikre, at kommunalbestyrelsen fortsat kan føre et effektivt tilsyn med rottebekæmpelsen fastsætter bekendtgørelsen derfor også en skærpet indberetningspligt for de autoriserede rottebekæmpere.

Kommunalbestyrelsen indberetter i dag alle oplysninger modtaget fra de autoriserede rottebekæmpere til den fællesoffentlige rottedatabase. Databasen er en del af Miljøportalen, som er et fællesoffentligt partnerskab mellem Miljøstyrelsen, KL og regionerne.

Som konsekvens af det nye autorisationssystem og den skærpede indberetningspligt er det derfor også forventningen, at kommunernes arbejde med at håndtere indberetninger om rottebekæmpelse vil stige betydeligt. Miljøstyrelsen skønner, at der vil være tale om ca. 50.000 indberetninger, der vil skulle indtastes i den fællesoffentlige rottedatabase af kommunerne.

Med henblik på at kunne håndtere den øgede administrative byrde for kommuner er der således behov for at effektivisere sagsbehandlingen i forbindelse med indberetninger om den autoriserede rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen, hvilket lovforslaget tilsigter at muliggøre.

RI- og R2-autorisationer udstedes efter regler i rottebekendtgørelsen. Det følger af bekendtgørelsen, at autorisationen meddeles ved brug af digital selvbetjening i Miljøstyrelsens Autorisationssystem for brug af Bekæmpelsesmidler (MAB). Systemet tilgås via Nem-ID. Ved indsættelsen af bestemmelsen om digital selvbetjening i december 2017 i rottebekendtgørelsen var det opfattelsen, at hjemlen hertil var indeholdt i

lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017 (kemikalieloven) bestemmelser om digital kommunikation. Det er imidlertid nu Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at hjemlen hertil rettelig bør være i miljøbeskyttelsesloven, hvilket sikres med lovforslaget. Det bemærkes, at bestemmelsen om anvendelse udstedelse af autorisation i MAB endnu ikke har været anvendt.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag en regel i lovens § 17a om borgernes anmeldelse af rotter. Bestemmelsen forpligter enhver, der konstaterer forekomst af rotter til - ved anvendelse af den digitale løsning kommunen stiller til rådighed - straks at anmelde forekomsten til kommunen. Anmeldepligten gælder såvel grundejer som lejer, men også tredjemand, for eksempel en nabo til en ejendom med rotter eller en person, der opdager rotter på veje eller i parker.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder endvidere en generel bestemmelse i § 79 b, der giver hjemmel til at indføre krav om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med en lang række bestemmelser om anmeldelser, indberetninger, ansøgninger og afgørelser mv. på miljøbeskyttelseslovens område. Således kan der f.eks. i dag i medfør af § 79 b, nr. 5 og 7 i miljøbeskyttelsesloven fastsættes regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign., ved afgørelser og indberetninger i medfør af § 19, § 79 b, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a. Ligesom der i medfør af samme bestemmelses nr. 6 kan fastsættes regler om anvendelse af digital kommunikation ved ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og tilbagekaldelse af denne godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1 og stk. 5

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation mellem borgere, virksomheder og myndigheder i forbindelse med indberetning om rottebekæmpelse eller ansøgning og afgørelse om R1 og R2-autorisationer efter regler udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3.

Bekæmpelse af rotter i Danmark er en offentlig opgave, idet kommunalbestyrelsen efter § 17, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven har til opgave at foretage en effektiv rottebekæmpelse. Efter lovens § 17, stk. 3, fastsætter miljø- og fødevarerministeren regler om rottebekæmpelse, ligesom ministeren kan fastsætte regler om, at personer der udfører rottebekæmpelse skal være autoriserede samt om tilbagekaldelse af autorisationer.

Hjemlen i § 17, stk. 3, er bl.a. udnyttet i rottebekendtgørelsen til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at overlade rottebekæmpelsen til personer, som er autoriserede hertil, R1- og R2-autorisationer, og disses pligt til løbende at registrere oplysninger om rottebekæmpelsen som angivet i bekendtgørelsens bilag 6, dvs. blandt andet oplysninger om navn og adresse, ejendomstype, observationssted, kloakering, årsag til rottetilhold, og bekæmpelsesmetode, jf. bekendtgørelsens § 31, stk. 2.

Det følger endvidere af samme bestemmelse, at senest 1 måned efter sagens afslutning skal de registrerede oplysninger indberettes til kommunalbestyrelsen. Rottebekendtgørelsen indeholder ikke bestemmelser, der angiver, i hvilken form indberetningen skal ske .

Udover de oplysninger, som skal indberettes til kommunen i medfør af ovennævnte bestemmelser indeholder rottebekendtgørelsen i § 22 et krav om, at R1-autoriserede personer skal videregive oplysninger

til kommunalbestyrelsen om de kontrakter om sikringsordninger de indgår, ændrer eller ophæver. Sikringsordninger er kontrakter indgået mellem en R1-autoriseret person og en ejer eller lejer af fast ejendom, der omfatter forebyggelse af rotter. Formålet med anmeldelse er at give kommunen indblik i, hvor i kommunen der er rotteproblemer, så kommunen har mulighed for, såfremt der er problemer, at løfte sin opgave som ansvarlig for gennemførelsen af en effektiv rottebekæmpelse. Oplysningernes skal indgives til kommunen skriftligt, men bekendtgørelsen indeholder ikke yderligere formkrav.

Efter bekendtgørelsens § 31, stk. 3, påhviler det kommunalbestyrelsen løbende at indberette de oplysninger, som er modtaget fra personer med R1- eller R2-autorisationer, til den fællesoffentlige rottedatabase.

Hjemlen i lovens § 17, stk. 3, er endvidere udnyttet i rottebekendtgørelsens kapitel 5 og 6 til at fastsætte regler om autorisation til rottebekæmpelse. Miljøstyrelsen meddeler autorisationerne, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, og § 25, stk. 2, For at opnå autorisation kræves bevis for gennemført og bestået kursus til enten R1- eller R2-autorisation jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, og § 25, stk.2 . For at få adgang til et kursus kræves endvidere dokumentation for opfyldelse af visse adgangskriterier, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 1, og § 25, stk. 1. Adgangskriterier og indholdet af kursus afhænger af, hvilken autorisation, R1 eller R2, der ansøges om. Ansøgning om autorisation sker rent praktisk ved ansøgning til enten Miljøstyrelsen eller en af Miljøstyrelsen anerkendt kursusudbyder, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 2, og § 26, stk.4. Bekendtgørelsen indeholder endvidere i kapitel 11 regler om tilbagekaldelse af autorisation.

Bekendtgørelsen indeholder i dag ikke bestemmelser, der angiver i hvilken form ansøgningen skal ske ligesom bekendtgørelsen ikke indeholder regler, der angiver i hvilken form en eventuel tilbagekaldelse skal ske.

Efter den gældende rottebekendtgørelsens §§ 17 og 25, udstedes autorisationer til bekæmpelse af rotter (R1- og R2-autorisationer) via selvbetjening i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af bekæmpelsesmidler (MAB). MAB er et it-system, der udsteder autorisationer via digital selvbetjening. Adgang til systemet sker via ved anvendelse af Nem-ID. De autoriserede kan logge på og få adgang til deres egne autorisationer.

Reglerne om pligt til at anvende digital selvbetjening ved meddelelse af autorisation efter miljøbeskyttelsesloven har i den gældende rottebekendtgørelse hjemmel i kemikalielovens § 55, stk. 2. Denne bestemmelse indeholder hjemmel for miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er behov for at effektivisere den kommunale sagsbehandling som følge af den forventede øgede mængde indberetninger om rottebekæmpelse, der følger af de nye regler i rottebekendtgørelsen. En effektivisering kan opnås ved, at de autoriserede rottebekæmpere anvender digitale selvbetjeningsløsninger ved indberetninger om rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen.

Med henblik herpå foreslås det at indsætte en henvisning til § 17, stk.3, i lovens § 79 b, stk. 1, nr. 7, således at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lign. ved indberetning mv. og afgørelser til myndigheder i medfør af regler, der er udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

Det er intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter de autoriserede rottebekæmperes indberetning om rottebekæmpelse til kommunalbestyrelsen skal ske direkte til den fællesoffentlige database vedrørende rotter.

Det er endvidere intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter oplysninger om sikringsordninger, der i medfør af bekendtgørelsens § 22 skal indgives til kommunen skriftligt, fremover skal indgives elektronisk til den fællesoffentlige database.

Databasen er som nævnt i lovforslagets punkt 1. en del af Danmarks Miljøportal, som er en platform til opsamling og opbevaring af natur- og miljødata. Miljøportalen er et fællesoffentligt partnerskab mellem Miljøstyrelsen, KL og regionerne. Indberetningsmodulet er stadig i udviklingsfasen, men forventes klar til ibrugtagning primo 2019. Indberetninger fra de autoriserede rottebekæmpere til databasen vil enten skulle ske ved anvendelse af medarbejdersignatur til indtastning i databasen eller ved tilkobling af firmaets eget fagsystem til databasen.

I den forbindelse bemærkes, at det er vurderingen, at indførelse af digital selvbetjening ved indberetninger ikke vil være byrdefuldt for de autoriserede, da der ikke er tale om nye oplysninger der skal indberettes, men alene om formen for indberetning.

Der er endvidere behov for at tilvejebringe hjemmel i miljøbeskyttelsesloven for, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger i forbindelse med ansøgning og afgørelse om autorisation og tilbagekaldelse heraf til bekæmpelse af rotter efter regler udstedt i medfør af lovens § 17, stk. 3.

Reglerne om bekæmpelse af rotter findes i miljøbeskyttelseslovens §§ 17 og 17a og i rottebekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af § 17, stk. 3, og som fastsætter de nærmere regler herfor, herunder bl.a. om autorisation af personer til at udføre rottebekæmpelse og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation.

På denne baggrund bør hjemlen til digitalisering af ansøgning og afgørelser om autorisation og det medfølgende krav om anvendelse af Nem-ID ved modtagelse af autorisation rettelig være at finde i miljøbeskyttelsesloven og ikke i kemikalieloven, jf. også under lovforslagets punkt 1.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt nr. 6 i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk.1, således at ministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign., ved ansøgning og afgørelser om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17,stk 3.

En sådan hjemmel vil sikre, at der kan stilles krav om, at autorisationer til bekæmpelse af rotter kun kan opnås ved anvendelse af den digitale selvbetjeningsløsning, som stilles til rådighed herfor, ligesom der kan stilles krav om at ansøgning og afgørelse om autorisation skal ske ved anvendelse af digital selvbetjeningsløsning.

Det er hensigten, at hjemlen aktuelt skal udnyttes til, at stille krav om, at R1- og R2- autorisationer kun meddeles digitalt i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af Bekæmpelsesmidler (MAB), herunder ved brug af NEM-ID. Adgang til systemet sker via hjemmesiden www.mst.dk. Som nævnt er systemet endnu ikke taget i brug.

Der er ikke ved de foreslåede formkrav om anvendelse af digital selvbetjening lagt op til at ændre grundlæggende forvaltningsretlige regler eller principper om eksempelvis notatpligten, myndighedernes vejledningspligt mv. udover indførelse af formkravet om anvendelse af digitale løsninger.

De foreslåede bestemmelser kommer til at indgå i den retlige ramme, der i øvrigt omkranser digitaliseringshjemlerne i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1. I den sammenhæng kan fremhæves, at retsvirkningen ved ikke at anvende særlige digitale løsninger til indberetning, når der stilles krav herom, vil være, at oplysningerne ikke anses som modtaget og at myndighederne vil foretage den fornødne håndhævelse og sanktionering. Hvis oplysninger indsendes i strid med kravet om digital kommunikation følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden må vejlede som reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Der henvises til forarbejderne til lov nr. 446 af 23. maj 2012 (bemærkningerne til § 1, nr. 20 i lovforslag nr. L 88 af 22. februar 2012), hvor § 79 b blev indsat.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser samt implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den kommunale byrde til administration vil falde, da kommunerne ikke længere manuelt skal håndtere anmeldelser af rotter eller manuelt håndtere indberetning af registreringspligtige data fra de private rottebekæmpelse. Besparelsesoverslaget er skønnet til i alt ca. 3,5 mio. kr. årligt og baseres på indberetning af 50.000 årlige private bekæmpelser (den kommunale besparelse er tidligere omtalt i det økonomiske datakort til rottebekendtgørelsen) og en besparelsetid på 9 minutter (fra før 12 til nu 3 minutter) samt en antagelse om kommunal timeløn på 465 kr. Den kommunale besparelse må forventes at medføre et lavere gebyr for erhvervslivet og borgere, da rottebekæmpelse i kommunerne er gebyrfinansieret.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Rottebekæmpelsen i kommunerne er gebyrfinansieret. En administrativ lettelse hos kommunerne forventes derfor at kunne resultere i en besparelse på gebyret for rottebekæmpelse.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Rottebekæmpelsen i kommunerne er gebyrfinansieret. En administrativ lettelse hos kommunerne forventes derfor at kunne resultere i en besparelse på gebyret for rottebekæmpelse.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, idet det dog bemærkes, at der ved udmøntningen af hjemlen til at fastsætte regler om anvendelse af digital selvbetjening skal tages højde for, at EU- og EØS-borgere, skal kunne tilgå systemerne og/eller tilbydes alternative kommunikationsmuligheder, således at der ikke sker forskelsbehandling i strid med EU-retten.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. august 2018 til den 14. september 2018 til været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Brancheforeningen for Skadedyrsfirmaer, Byggeriets Kvalitetskontrol, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Private Skoler, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Arbejdsgiverforening, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Byggeri, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Danske kloakmestre, Danske Maskinstationer & Entreprenører, Danske Regioner,

DANVA, Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen, Dyrenes Beskyttelse, Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, Horesta, Håndværksrådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Parcelhusejernes Landsforening, Sammenslutningen af private udlejere, Sikkerhedsstyrelsen, Sundheds- og Ældreministeriet, Spildevandsteknisk Forening, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Sundhedsstyrelsen, Teknologisk Institut, Rørcentret Aarhus Universitet (Institut for Bioscience), Fødevarestyrelsen, Landbrugsstyrelsen, Naturstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen og Uddannelses- og Forskningsministeriet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: 3,5 mio. kr. årligt	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: Besparelsetid i kommunen på anslået 9 minutter per indberetning. I alt forventes 50.000 indberetninger årligt.	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gebyret for rottebekæmpelse må forventes at falde	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Gebyret for rottebekæmpelse må forventes at falde	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, idet det dog bemærkes, at der ved udmøntningen af hjemlen til at fastsætte regler om anvendelse af digital selvbetjening skal tages højde for, at EU- og EØS-borgere, skal kunne tilgå systemerne og/eller tilbydes alternative kommunikationsmuligheder, således at	

	der ikke sker forskelsbehandling i strid med EU-retten.	
Går lovforslaget videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Miljøbeskyttelseslovens indeholder i § 17, stk. 3, hjemmel til at fastsætte regler om rottebekæmpelse, herunder blandt andet, om at personer eller virksomheder, der udfører rottebekæmpelse, skal være autoriserede, herunder at autorisation kan nægtes og tilbagekaldes såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed.

Hjemlen er udnyttet i rottebekendtgørelsens bestemmelser i kapitel 5 og 6 om autorisation og i kapitel 11 om tilbagekaldelse af autorisation.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder imidlertid ikke nogen hjemmel til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af autorisation.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i § 79, stk. 1, som et nyt nummer 6 om, at der kan fastsættes regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el. lign. Ved ansøgning og afgørelse om autorisation og tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

Det er hensigten, at hjemlen aktuelt skal udnyttes til, at stille krav om, at R1- og R2- autorisationer kun meddeles digitalt i Miljøstyrelsens Autorisationssystem til anvendelse af Bekæmpelsesmidler (MAB), herunder ved brug af NEM-ID.

Det bemærkes, at der ved udmøntningen af hjemlen til at fastsætte regler om anvendelse af digital selvbetjening skal tages højde for, at EU- og EØS-borgere, skal kunne tilgå systemerne og/eller tilbydes alternative kommunikationsmuligheder, således at der ikke sker forskelsbehandling i strid med EU-retten.

Hjemlen vil ligeledes kunne anvendes, såfremt der opstår behov for yderligere digitalisering af processer i forbindelse med ansøgning og afgørelser om autorisation.

Til nr. 2

Miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 7, indeholder i dag hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a. Bestemmelsen indeholder derimod ikke hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af regler om rottebekæmpelse udstedt i medfør af § 17, stk. 3.

Det foreslås at ændre § 79 b, stk. 1, nr. 7, så det vil være muligt at fastsætte krav om digital indberetning vedrørende oplysninger, som indberettes til myndigheder i medfør af bestemmelser udstedt i medfør af § 17, stk. 3. På den måde kan der i rottebekendtgørelsen stilles krav om digital indberetning vedrørende rottebekæmpelse til den fællesoffentlige database. Det er i den forbindelse vurderingen at udtrykket ”indberetning til myndigheder”, der anvendes i § 79 b, stk. 1, nr. 7, dækker indberetning til den fællesoffentlige database.

Det er intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter de autoriserede rottebekæmpere indberetning om rottebekæmpelse i medfør af § 31 til kommunalbestyrelsen skal ske direkte til den fællesoffentlige database vedrørende rotter.

Det er endvidere intentionen, at bemyndigelsen aktuelt skal udmøntes i en ændring af rottebekendtgørelsen, hvorefter oplysninger om sikringsordninger, der i medfør af bekendtgørelsens § 22 skal indgives til kommunen skriftligt, fremover skal indgives elektronisk til den fællesoffentlige database.

Hjemlen vil ligeledes kunne anvendes, såfremt der opstår behov for yderligere digitalisering af indberetninger til myndigheder i forbindelse med rottebekæmpelse,

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes et nyt nummer i § 79 b, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da lov om miljøbeskyttelse ikke gælder for disse områder, jf. lov om miljøbeskyttelse § 118

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1444 af 12. december 2017, § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018 og lov nr. 467 af 14. maj 2018 , foretages følgende ændringer:
<p>§ 79 b. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) anmeldelse og ansøgning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7, 2) ansøgning om tilladelse efter § 19, 3) ansøgning om tilladelse efter § 28, 4) ansøgning om godkendelse efter § 33 og fremsendelse af oplysninger til brug for revurdering af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b, 5) afgørelser truffet i medfør af § 19 og kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og i medfør af § 7, 6) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, 7) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a og § 79 d, samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a, 8) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 d, stk. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nr.: ”6) ansøgning og afgørelse om autorisation og om tilbagekaldelse af en sådan autorisation i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 3, Nr. 6-13 bliver herefter nr. 7-14. 2. I § 79 b, stk. 1, nr. 7, ændres ”§ 7 og § 7 a” til: ” § 7, § 7 a og § 17, stk. 3” 3. I § 79b, stk. 1, nr. 13, ændres: ”nr. 1-12” til: ” nr. 1-13”.

- 2,
 9) sagkyndiges indberetning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a til myndigheder og til private organisationer, som udøver nærmere fastlagte beføjelser i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a, stk. 4,
 10) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed,
 11) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetning om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed i henhold til regler udstedt i medfør af § 73, stk. 3, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,
 12) klage over afgørelser som nævnt i nr. 5 og
 13) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-12.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

